

Farní Zpravodaj

Věčný domov

V Písmu svatém zaznívá mnoho povzbuzení pro víru ve věčný život. Na rozloučenou řekl Ježíš svým učedníkům tato slova útěchy: „Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ (Jan 14,2-3) Ježíš Kristus již nyní žije v našich srdcích. Příbytek připravený v našem nitru smrt nezničí, ale bude proměněn ve věčný domov u Otce. V co věříme o Ježíši, můžeme také říci o našich milých, kteří nás předešli na věčnost. I oni nám u Boha připravují příbytek. Zemře-li milovaný člověk, vezme s sebou k Bohu všechno to, o čem jsme se spolu dělili, ať už jsou to rozmluvy, láska nebo zážitky našich společných všedních dnů. S těmito prožitky vezme s sebou k Bohu i kus nás samotných. V tomto smyslu jsme spolu se zesnulým už u Boha a v Bohu. Až pak sami zemřeme, neodejdeme do neznáma, nýbrž do příbytku, který nám připravil Kristus a naši milovaní, kteří nás předešli. Tam bude naše místo a domov navždy.

Apoštol svatý Pavel nás povzbuzuje slovy: „My však máme občanství v nebesích, odkud také s touhou očekáváme spasitele Pána Ježíše Krista. On promění naše ubohé tělo, aby získalo stejnou podobu jako jeho tělo oslavené. Způsobí to jeho moc, kterou si může podmanit všechno.“ (Flp 3,20-21) Máme v sobě něco, co přesahuje naše těžkosti a trápení. Máme v sobě něco, co už patří do nebe.

Takto úžasně se zamýšlí P. Anselm Grün nad tajemstvím cíle naší pozemské pouti. Kéž jsou nám tato slova posilou pro naši víru, naději a lásku.

P. Vít Fatěna

Modlitba pomáhá nejen živým

Věříme-li, že modlitba pomáhá živým lidem, proč bychom se neměli modlit i za mrtvé? Život je jeden, neboť jak říká evangelista: „Bůh není Bohem mrtvých, ale živých“ (srov. Lk 20,38). Smrt není konec, ale jen stupeň v lidském osudu. A tento osud nekončí ve chvíli smrti. Lásky, kterou vyjadřuje naše modlitba, nemůže být tedy marná. Kdyby totiž na zemi láska měla moc, a po smrti již žádnou moc neměla, bylo by to popření slov Bible a zkušenosti církve, že láska je silnější než smrt, neboť Kristus ve své lásce k lidstvu smrt přemohl.

Příležitost ke svátosti smíření:

Křepice – sobota 26. 10. 2024 – 14:00 – 15:30 hodin

Okolní farnosti:

Uherčice – sobota 26. 10. 2024 – 9:30 – 11:30 hodin

Velké Němčice – neděle 27. 10. 2024 – 14:00 – 16:00 hodin

Šitbořice – pondělí 28. 10. 2024 – 9:00 – 11:30 hodin

Hustopeče – sobota 26. 10. 2024 – 17:30 – 19:00 hodin

Truchlení není možné přeskočit

Pro vyrovnaný život je důležité umět i truchlit nad ranami osudu, nad odchodem svých blízkých, nebo nad tím, že ztroskotal nějaký můj životní plán a můj sen se nenaplnil. Truchlení není možné přeskočit.

Zármutek mě skrze bolest nad ranou osudu může vést do vnitřního prostoru ticha na dně mé duše. A tam, v tomto vnitřním prostoru ticha, kde ve mně bydlí Bůh, mohu spočinout. Uprostřed bolesti tam nacházím místo, kde se cítím v bezpečí a chráněný. Na toto místo nemá bolest přístup.

Nestresuji se tím, že se musím neustále cítit dobře. Smím prožít i smutek a osamělost. Ale neutíkám před nimi, nýbrž skrze tyto pocity vcházím do nitra své duše, kde mohu zažít hluboký pokoj.

Strach, že o něco přijdeme

Bohužel jsme ale v dnešní době příliš zaměstnání tím, abychom si život obohatili materiálními věcmi, abychom nepropásli žádný zážitek a příležitost. A tak vlastně prcháme sami před sebou. Naše neustálé pachtění za zážitky se tedy úplně míjí cílem, protože vlastně jen vyměňujeme jeden adrenalin za druhý.

Jsme příliš zaneprázdnění tím, abychom nepropásli žádnou příležitost a cítili se pořád dobře. Často je za tím strach, že o něco přijdeme. Ten strach může mít svůj počátek v dětství. Mnozí z nás měli pocit, že se jim nedostává dost náklonnosti. To potom v dospělosti přenášíme na všechny příležitosti, které před námi jsou. Ale kdo by chtěl uchopit všechny příležitosti, tomu nakonec všechny utečou. Žádnou z nich doopravdy nevyužije. Také často příliš silně kroužíme kolem svých pocitů. Chceme se pořád cítit dobře.

K životu ale patří obojí: radost i zármutek, euforie i skleslost. Jen když si připustíme oboje, budeme vyrovnaní, vnitřně radostní a svobodní.

z knihy Anselma Grüna

*Tento Farní zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Křepice, Křepice
122, 691 65*